

СТЕНОГРАМА

засідання Комітету Верховної Ради України
з питань культури і духовності

28 лютого 2018 року

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Шановні колеги, оскільки у нас немає кворуму, я думаю, що ми зможемо провести голосування завтра в Раді, але оскільки у нас є міністр, ми дякуємо йому за присутність.

Хотів би сказати, що ви всі отримали звіт. Ми повинні взяти до відома або зробити якісь інші юридичні дії зі звітом уряду. Ми зараз говоримо про звіт про реалізацію культурної політики уряду, звіт Міністерства культурної політики, ви його отримали. Чи є у вас якісь запитання до міністра чи заступника міністра, які у нас зараз присутні?

ЛЕСЮК Я.В. У мене є тільки одне, формальне. Там є фраза, яку я пропоную все-таки категорично поміняти, не дивлячись, хто там її написав.

НИЩУК Є.М. Добре, добре, ми погоджуємося.

ЛЕСЮК Я.В. Тим більше і міністр, і перший заступник говорять, що вони самі не зрозуміли, як це туди попало. Там є така фраза, пане Миколо, яка звучить (одна маленька фраза): "Популяризація державної мови". Ну що це? Так ми ще напишемо: популяризація податків і так далі. Одну цю фразу...

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. А що поганого в популяризації державної мови?

ЛЕСЮК Я.В. Причому тут? Державна мова це є державна мова, це 10-а стаття Конституції і так далі. Ви можете популяризувати шаровари, співучу мову і так далі.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Не знаю. Мову навіть необхідно, особливо за кордоном, деякі її не знають. Це обов'язок держави – популяризувати свою мову. Я нічого тут поганого не бачу, хай міністр вирішує.

ЛЕСЮК Я.В. Можна популяризувати українську мову. Але коли ми говоримо про державну мову...

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. А! Тут я з вами погоджуюся.

ЛЕСЮК Я.В. Оце просто забрати цю фразу.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ми можемо змінити "державну" на "українську". І це буде правильно. Погоджуюся абсолютно.

У нас є така пропозиція: взяти цей звіт до відома.

ЄЛЕНСЬКИЙ В.Є. Я ще хотів би, якщо можна.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Так.

ЄЛЕНСЬКИЙ В.Є. Я найшов недавно свою доповідну про створення "Кримського дому", яку я писав тодішньому Прем'єр-міністру Яценюку. І він наклав резолюцію, щоб реалізувати це. І я хотів би знати, в якому стані знаходиться цей "Кримський дім", чи виконані принаймні ті доручення, які тоді давалися в 2014 році.

НИЩУК Є.М. Дякую за запитання, бо там намалювалася і може розвиватися деяка колізія або непорозуміння, я би так сказав. Я би просив, щоб Світлана Валеріївна декілька слів сказала, вона нещодавно зустрічалася із керівництвом "Кримського дому". В чому колізія? Не секрет, що Міністерство інформаційної політики виявило бажання в тому, щоб, власне, "Кримський дім" пішов під їх юрисдикцію, бо, власне, сама Еміне Джапарова, татарка, і вони десь хотіли опікуватись цією ситуацією. Але тут треба відзначити передусім, що завдання "Кримського дому", вони не стоять в площині виключно татарської меншини, вони в ширшому розумінні, це одне.

Друге. Саме створення "Кримського дому" передбачало взагалі цю будівлю і цю можливість перетворити в реалізацію нами даного завдання з етнонаціональної політики. Якщо вона у нас залишається, а забирається від нас один з головних, ну, як би, ресурсів і реалізаторів, то трошечки, на мій погляд, воно неправильно. І, можливо, ми там, коли розмовляли з Юрієм Стецем, дещо не зважили на цю ситуацію. Тобто питання не тільки в татарському питанні і не питанні інформаційної якоїсь частини політики. Це серйозна ґрунтовна робота має бути по забезпеченню прав національних меншин різних, які жили і в Криму, чи живуть, і взагалі, які є в Україні, як на мій погляд. Ну, ви можете дати свої рекомендації і ще може Світлана Валеріївна доповнити декілька слів.

ФОМЕНКО С.В. Дякую.

Дійсно, наприкінці 2014 року було утворено державне підприємство "Кримський дім", але фактично свою роботу воно почало у другому кварталі 2016 року через те, що довгий час не було призначено директора цього державного підприємства (був виконувач обов'язків), змінювалися статутні завдання і не вирішувалося питання легалізації, формалізації їх розміщення.

Саме створення "Кримського дому" передбачало, що за тією адресою, яка в розпорядженні Кабінету Міністрів фігурує, на той час це була Суворова, 9, тепер це інша адреса (Омельяновича-Павленка, 9), буде створена так звана платформа для реалізації усіх, безумовно, потреб щодо політичних, інформаційних, культурних, освітніх і наукових людей, переміщених з Кримського півострова внаслідок його окупації. Тобто завдання "Кримського дома" були достатньо широко зафіксовані.

В 2016 році було проведено конкурс на посаду директора цієї державної установи і призначено.

НИЩУК Є.М. Нагадаю: Ахтем Сеїтаблаєв.

ФОМЕНКО С.В. Так, Ахтем Сеїтаблаєв, він став директором "Кримського дому", державного підприємства.

Наразі ми провели кілька раундів перемовин, якщо так можна сказати, з керівництвом і "Кримського дому", й іншими зацікавленими сторонами щодо подальшої його діяльності. По-перше, що ми вбачаємо? Це формалізація, все ж таки, майнових прав "Кримського дому" на приміщення за адресою, де цей "Кримський дім" зараз розташований. По-друге, це все ж таки реалізація первинних завдань, які ставилися, це створення широкої платформи для реалізації усіх, безумовно, потреб переміщених осіб з Кримського півострова і створення навіть на ґрунті "Кримського дому" з часом "Будинку національностей", про який багато ми говоримо.

СЛЕНСЬКИЙ В.Є. Так, так. Тут так і сказано: Центр розвитку культури національних меншин.

ФОМЕНКО С.В. Так, етнополітики.

Оскільки Міністерство культури – єдиний орган центральної влади, який формує політику у сфері етнопонаціональних меншин, то, в принципі, це такий єдиний у нас інструмент реалізації цієї політики на сьогоднішній день.

Тому, звичайно, те, що пан міністр говорив про передачу цього підприємства, ну, ми вбачаємо це нелогічним і таким, що суперечить в тому числі і Положенню про Міністерство інформаційної політики.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Чекайте, чия позиція його передавати?

ФОМЕНКО С.В. Позиція Міністерства інформаційної політики. Ми такої згоди не давали.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Тут є представники Міністерства інформаційної політики. Але урядова позиція є? Немає?

НИЩУК Є.М. Воно не дійшло до цих питань.

ФОМЕНКО С.В. До розгляду уряду ця позиція не доходила. Це був ініціативний лист Міністерства інформаційної політики до Міністерства культури з проханням розглянути можливість такої передачі. А також ДП "Кримський дім" розглядає можливість перетворення форми своєї роботи як неприбуткової організації. Ну, теж ми проводимо такі консультації щодо недоцільності перетворення цього ДП на неприбуткову організацію, оскільки статут передбачає дуже широке коло можливих активностей цього державного підприємства і, звичайно, розглядати його як неприбутковий нема сенсу.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ще одне питання.

Оскільки пані Баранова прийшла, ми обговорюємо звіт уряду і, очевидно, торкнемося цього питання ще десь завтра, післязавтра, оскільки сьогодні у нас немає всіх членів комітету. Але оскільки є міністр, заступник міністра, ми почали це обговорювати. Оскільки ви всі тут разом...

НИЩУК Є.М. Ми так більше перейшли в проблемні місця, а не здобутки.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Щодо здобутків. У мене буде пропозиція – взяти до відома. Ми не збираємося там якимось чином цей напрямок особливо критикувати. Але що у вас з вашим архівом?

БАРАНОВА Т.І. На сьогоднішній день питання не вирішено переміщення. Ми післязавтра збираємося і, мабуть, будемо вас просити, Євгене Миколайовичу, долучитися до такої наради за участю заступника міністра безпосередньо у Софії Київській. Ми там збираємо таку робочу нараду, запрошуємо Фонд держмайна і будемо розглядати.

НИЩУК Є.М. Даруйте, а прийде хтось з заступників Мін'юсту?

БАРАНОВА Т.І. Да, да, він сьогодні був у нас на колегії, чому я і запізнилася. І ми домовилися, що ми в п'ятницю там збираємося і проводимо нараду таку.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. А Фонд хоч щось пропонує чи нічого не пропонує?

БАРАНОВА Т.І. Нічого не пропонував, ми самі вишукуємо. Ми самі ходимо, як кажуть, просто "наощупь" шукаємо.

НИЩУК Є.М. Даруйте! Я як би намагався те, що і вас зацікавило, що і всіх зацікавило: оце приміщення на Коцюбинського (колишній американський...)

БАРАНОВА Т.І. Його віддали корейцям і давно. Воно підпорядковано ДУСі . Причому я сама його там знайшла, туди поїхала, розмовляла. А потім, коли ми вже почали з МЗС розбирати це питання, тут з'ясувалося...

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. А що значить корейцям? Посольству?

БАРАНОВА Т.І. Посольству. Хоча і площа, і місце – все підходило. Ми би там зробили, обладнали. Потім я вже намагалася в якийсь спосіб перемістити архів до (як ця зараз вулиця називається?) Кутузова, 8. Алмазова, 8. Там частина є в управлінні Президії Академії наук. Але там ті приміщення невеличкі, в яких розмістити сховища просто нереально. І ще б кабінети... Я вже говорила про те, що, може, ми б розділили на якісь частини. Я вже і пенітенціарку хотіла до них там приєднати. Ну от будемо збиратися якраз за участю заступника міністра. Може, ми щось там винайдемо, на Мельникова, 81. Може, там якесь таке, ну, нам же стільки треба метрів! Хоча би 3,5 тисячі. Хоча би. Ми не говоримо більше, хоча б те, що є, вкласти в площу. Отака ситуація.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Може, вам передати в Міністерство культури це?

БАРАНОВА Т.І. А яка різниця? Треба ремонтувати це приміщення. Це ж не має значення.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ні, дивіться, дивіться. Різниця є в тому, що, в принципі, це ж архів культурних цінностей, цей, літератури і мистецтва. Нічого іншого.

БАРАНОВА Т.І. Там документи так само ж є, тільки вони спеціального напрямку.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Але це все одно стосується лише літератури і мистецтва. От вашим керівникам це якось не є такою ключовою проблемою, яку б вони намагалися вирішувати. Вони б вже давно її вирішили, якби це для них була якась важлива ситуація. Може, саме цей архів передати Міністерству культури?

НИЩУК Є.М. Ніхто навіть не здогадується, що вони під Мін'юстом, даруйте.

БАРАНОВА Т.І. Давайте ми зараз поки що не будемо цю тему чіпати.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ну а воно ніяк не вирішується, розумієте? Ми ж не маємо як комітет вплив на ваше міністерство. Не маємо.

БАРАНОВА Т.І. Не маєте. Але ж, знову-таки, йде мова про те, що є дві "свічки" побудовані і треба завершити реконструкцію, і буде куди занести...

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дивіться, це, знову ж таки, не наше питання. Наше питання – зберегти архів, який зараз в незрозумілій ситуації, і зберегти Софію, яка теж в незрозумілій ситуації. Оце наше питання. А "свічки" будувати – це не наше питання.

БАРАНОВА Т.І. Ну, це як варіант виходу.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ні, їх все одно ніхто не починає будувати. Передайте тоді разом зі "свічками", приходьте в Міністерство культури, вони там наведуть порядок, добудують.

СЛЕНСЬКИЙ В.Є. А там, де Міністерство культури, там успіх. Там перемога.

Дивіться, от я перечитав ці доручення, які були по "Кримському дому", там ішло про те, що це буде центр культурного тяжіння, що це буде візуалізація, матеріалізація образу Криму і так далі, і так далі. Воно зараз на Суворова, 9 знаходиться?

ІЗ ЗАЛУ. Так.

СЛЕНСЬКИЙ В.Є. Воно весь будинок займає чи частину?

НИЩУК Є.М. Ні, це ж "аграрної політики".

ФОМЕНКО С.В. Це велика проблема з Академією аграрних наук, тому що спочатку мало передатися достатньо великі приміщення під потреби ДП "Кримський дім". Потім з'ясувалося, що в час передачі Академія заключила певні угоди і контракти по оренді з іншими організаціями. І весь час поступово відбираються приміщення від "Кримського дому". Це теж велика проблема. І на сьогоднішній день зараз там знаходиться приміщення в оренді ДП "Кримський дім", але взагалі-то розпорядження передбачало передачу...

СЛЕНСЬКИЙ В.Є. Ну а в двох словах, що там відбувається. Там йшлося про те, що це буде засобами кінематографу, музеїстики...

ФОМЕНКО С.В. Там відбуваються заходи культурологічного напрямку, мовного, освітнього.

НИЩУК Є.М. Частковий ремонт зробили.

ФОМЕНКО С.В. Так, частково ремонт зроблений. Але такого розмаху, як це передбачалося, на сьогоднішній день, на жаль, немає в цьому підприємстві. І якраз завтра ми проводимо знову з ними зустріч, щоб зрозуміти, яка буде стратегія подальших наших дій. Але перше питання, яке нам треба все ж таки владнати, це все ж таки майнове питання, їх розміщення і тої площі, на якій ДП "Кримський дім" може розташовуватися.

СЛЕНСЬКИЙ В.Є. Може, нам з'їздити туди?

НИЩУК Є.М. Може і так.

ФОМЕНКО С.В. Це була б хороша ідея.

НИЩУК Є.М. Підсумовуючи, тут є колеги з Міністерства інформаційної політики, ми, як кажуть, не те, що є партнерами і в добрих стосунках, просто тут, можливо навіть, я, коли перший раз говорив і Стець, мій колега, Юрій, ми там з ним, можливо, недорозкрили тему призначення "Кримського дому". Це не інформаційний центр, це має бути справді невелика база роботи з національними меншинами різного роду, не тільки татарами. Якщо це ще раз розказати, то воно, може, й не дуже захочеться. Бо насправді у нас департамент є, ну тобто у нас управління є, яке займається національною політикою, це наше пряме призначення. Тоді треба вам створювати, грубо кажучи, всю цю ситуацію, брати на себе по статуту і так

далі. Тобто тут є нюанси, які ми, можливо, навіть в таких дружніх розмовах не зразу, ну як це сказати, обумовили або не розкрили, а тепер воно все вилазить назовні і несе за собою велику відповідальність. Тому як би ще в цьому руслі просили би донести інформацію.

ІЗ ЗАЛУ. Добре, я передам.

ЛЕСЮК Я.В. Міністерство інформації, скажіть, будь ласка, вашу позицію. Коротко, якщо можна.

ІЗ ЗАЛУ. По "Дому" я не коментую, тому що у нас є перший заступник міністра Еміне Джапарова, вона займається цим питанням. Тому я не коментую цю ситуацію. Але я передам інформацію.

ЛЕСЮК Я.В. Ясно.

НИЩУК Є.М. Тут просто розкрилося багато складових.

СЛЕНСЬКИЙ В.Є. Дивіться, ще буквально останнє. Коли це замислювалося, то багато йшлося про необхідність створення центру розвитку культур національних меншин.

ФОМЕНКО С.В. Будинок національностей.

СЛЕНСЬКИЙ В.Є. Так, про Будинок національностей. У цій доповідній сказано, що це також буде там Центр розвитку культур національних меншин. Я навіть пропонував будинки: Гоголівська, Фрунзе, Костянтинівська. Тоді ще не знали про Суворова, 9.

ЛЕСЮК Я.В. Можна? Ви знаєте що? Ви поясніть пані Еміне, можливо. Розумієте, ситуація полягає інакше: як лодку назвали. Це називається "Кримський дім". Якби була б та позиція, з якої говорить, можливо, пані Еміне, воно не називається "Кримськотатарський дім". І це дійсно треба робити серйозно. Єдине, пані Світлано, я одне не розумію: а чому ви проти, щоб це перестало бути прибутковою організацією?

ФОМЕНКО С.В. Ні, неприбутковою. Ми проти, щоб вона стала неприбутковою, тому що зараз заклади культури...

ЛЕСЮК Я.В. А я за, щоб вона стала неприбутковою.

ФОМЕНКО С.В. А чому? Вони можуть надавати освітні послуги.

ЛЕСЮК Я.В. Пояснюю: тому що є війна. А це вже інше питання, що там можуть бути якісь господарські структури, бізнесові, це зовсім інше. Коли є війна, людей там немає, ви піднімаєте питання нацменшин, корінних народів і так далі, коли ви піднімаєте ці всі питання, це дійсно має бути держава. Оскільки у нас так зроблено, що це все стосується, певно, воно дійсно має бути в Міністерстві культури. Але щоб воно запрацювало, там потрібно виділити серйозні кошти. Ну коли ми називаємо це "прибуткова організація", то це не відповідає стратегії, яка закладалася спочатку.

ФОМЕНКО С.В. Ні, вона відповідає, тому що заклади сфери підпорядкування Міністерству культури, культурні заклади, вони можуть надавати платні послуги. Це не говориться про якісь комерційні послуги, але навіть якісь послуги соціальної реклами на замовлення, навчальні послуги.

ЛЕСЮК Я.В. Ну так, але я за інше, щоб це було не підприємство. Ви можете там закласти всяке, але це має бути державна при Міністерстві культури...

ФОМЕНКО С.В. Це державне підприємство.

ЛЕСЮК Я.В. Це не має бути...

ФОМЕНКО С.В. Національна опера – це теж державне підприємство і цирк, але ж мета їх діяльності – це не отримання прибутку, а надання суспільних послуг.

ЛЕСЮК Я.В. Ну це ситуація інша. Це все-таки війна, розумієте? Ми зробимо якусь бізнесструктуру.

ФОМЕНКО С.В. Ні, це не бізнесструктура.

ЛЕСЮК Я.В. Потрібне виділення коштів на порядки, ну на порядок хоча б. Інакше нічого не буде, інакше не треба робити.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Шановні колеги!..

ЛЕСЮК Я.В. Це серйозне питання. Треба говорити з Чубаровим, з іншими і так далі. Я думаю, всі це зрозуміють.

СЛЕНСЬКИЙ В.Є. Ну я наскільки зрозумів, Джемільов, він увійшов у такий щільний контакт з турецькими властями, щоб вони якось спонсорували. Там якісь внески були, так?

ФОМЕНКО С.В. На ремонт.

НИЩУК Є.М. По початкам, а далі ідуть розмови.

ЛЕСЮК Я.В. Все одно там лєвова доля піде на кримськотатарську проблему. Без сумніву, бо це є основа Криму і так далі, це зрозуміло. Але робити треба це як державну серйозну структуру і так далі. Інакше воно не запрацює. Тоді нащо це потрібно, коли нема коштів і так далі? І це дійсно має бути Міністерство культури. Тільки що, Міністерство культури і копійки не має. Що воно може зробити?

ФОМЕНКО С.В. Ні, ну виділені гроші.

НИЩУК Є.М. Ні, у нас виділені гроші. Так, навіть йшлося на комітеті про збільшення на цей рік, 11 мільйонів.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ми збільшили?

ФОМЕНКО С.В. Ні, 4800.

ЛЕСЮК Я.В. Я теж патріот Міністерства культури. Мені здається, деякі ваші установи мали би бути при Кабміні. Тобто воно було би трошки краще. А ви все забираєте, забираєте.

НИЩУК Є.М. Ні, ні, ніщо ми не забираємо.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Що вони забирають?

ЛЕСЮК Я.В. Вони забирають все, а гроші віддають.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дивіться, у нас є декілька проблемних моментів, на яких я хотів би наголосити. Один з моментів – це архів, ще один момент – це хореографічне училище. Там, в принципі, закон поданий, але мені треба було знову нагадати на Погоджувальній раді, що це терміново. У них вже фінансування немає, але ми весь час мовчимо про це.

ІЗ ЗАЛУ. Там номер який?

ФОМЕНКО С.В. Законопроект 7506.

НИЩУК Є.М. Так, справді, це для нас дуже важливо. Тим більше, що Київ себе вандално поводить в цьому руслі, даруйте. Але з пісні слів не викинеш. Бо вони практично припиняли взагалі фінансування, вимагаючи всіх історій земельних і так далі, і так далі. У нас закрадається думка, що питання дійсно стоїть в землі, для того щоб їх там виселити, переселити кудись і все, і розкидати по Києву. От і все.

Насправді, ми рухаємося (два слова, раз ми зачепили), просто ми мусимо дійти до кінця навчального року.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Давайте завтра підійдемо разом до Парубія.

НИЩУК Є.М. Тобто йдеться про створення (вже я сказав про це Прем'єру) Академії балету. Бо це єдина унікальна ситуація. Я вже і Данилюку, нарешті, сказав, що це не просто декілька по країні є ситуацій, це єдине, з якого виходять всі світила світового...

ЛЕСЮК Я.В. Данилюку це сподобається.

НИЩУК Є.М. Але ситуація така, що треба, щоб донавчалися до травня, щоб ми могли в просторі – ще ті не поступають, а ті закінчили – приєднати її.

ФОМЕНКО С.В. Але якщо цей закон буде прийнятий, нам не треба буде...

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ні, так ми його поставимо.

НИЩУК Є.М. Статус ми можемо потім надати.

КОЛЕСНІЧЕНКО-БРАТУНЬ Н.Р. Я прошу вибачення. Там головний бюджетний, він не розглядав.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Що, що?

КОЛЕСНІЧЕНКО-БРАТУНЬ Н.Р. Головний же не ми, а бюджетний. А він не розглядав його ще.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Бюджетний головний?

КОЛЕСНІЧЕНКО-БРАТУНЬ Н.Р. Я їм за нього говорила.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дивіться, я на Погоджувальній раді завжди можу підняти це питання. Але мені про це ніхто не нагадував. Нагадайте мені, будь ласка.

НИЩУК Є.М. І ми будемо жужжати.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Нагадайте, візьміть на контроль.

ЛЕСЮК Я.В. Хорошо.

НИЩУК Є.М. Це важлива річ. Якщо комітет це збереже, це взагалі одне з найбільших досягнень. Я дякую, що саме комітет почав цю історію.

ЛЕСЮК Я.В. Це питання вирішується, слава Богу!

НИЩУК Є.М. Я закінчу, даруйте, Микола Леонідович, про архів в присутності. Завтра буде нарада, буде Тамара всю цю ситуацію радитися, вплоть до того, що починати з якогось боку роботи, а ви будете сунутися. Але зрозуміло, що і Неля Михайлівна, вона хоче рано чи пізно цю історію. Але щоб не було маніпуляцій, звісно, на вулицю вас ніхто не викине. І поки не вирішиться альтернативне приміщення, грубо кажучи, ніхто ніякі речі, нічого, і вас в тому числі, щоб не йшли ці розмови, ніхто такого робити не буде. Просто, знаєте, ми теж, коли мене запитували, а от що? Я кажу: бажано, щоб, так би мовити, рідне міністерство, підприємство якого є, трошки підняло, даруйте, одне місце. Бо ніхто навіть не здогадується, що ви є під Міністерством юстиції. Тому цей, грубо кажучи, скандал, він трошечки був ще й для того, щоб хтось зарухався якимось. Але я ніколи на уряді не чув. Я чув по іншим об'єктам, раз вже така пішла відверта розмова, що треба вкрай гроші. І дають. Я ніколи не чув, що по вам вкрай потрібні гроші. Але я не можу ініціювати, бо це не наше.

Чому Микола Леонідович каже так: може, вас передати нам? Так я хоч буду мати певне право сказати, що у нас фантастичні надбання всіх наших літературних легенд в тяжкому стані, дайте нам гроші на альтернативне приміщення.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дивіться, а що у вас ще таке? У вас же ще архів Пшеничного, так? Кінофотодокументів.

БАРАНОВА Т.І. Так.

У нас 9 центральних архівів.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ні, з такого, що...

ЛЕСЮК Я.В. Поза культурою там щось є?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Чекайте, чекайте! Такого, що пов'язано з культурними цінностями що є ще?

БАРАНОВА Т.І. Ну фактично у нас всі центральні архіви. Тільки громадські об'єднання, наприклад...

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дивіться, ну от є архів літератури і мистецтва. Він так і називається.

БАРАНОВА Т.І. Так.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Є архів кінофотофонду. Ще щось такого типу є чи це два таких архіви?

БАРАНОВА Т.І. Ну, це два таких архіви. Всі інші – центральний історичний Львова...

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ну, історичний так, але це все ж таки акти. Звичайно, що це культура, але це акти.

БАРАНОВА Т.І. Да.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. А ці два архіви ми могли би спокійно подумати, щоб передати Міністерству культури. Що ви скажете?

БАРАНОВА Т.І. Ну, не хотілось би розривати таку мережу.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Так це не мережа, це унікальні заклади, на основі яких можна скласти, в принципі, ці.

БАРАНОВА Т.І. Ну, я вам хочу сказати, я взагалі зараз не готова до такої розмови, тому що це для мене якесь нове русло, скажімо так. Це перше.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ні, ну у нас склалася вся і в багатьох європейських країнах архівна служба як така.

ЄЛЕНСЬКИЙ В.Є. Не в багатьох, в усіх.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. В усіх.

ЄЛЕНСЬКИЙ В.Є. Крім Білорусі.

БАРАНОВА Т.І. Ні, ні, ні, не в усіх. І під МВС є, під внутрішніми справами. Це Румунія, це Чехія...

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Чекайте! Архів літератури і мистецтва ніде не є внутрішніми справами.

БАРАНОВА Т.І. Я маю на увазі взагалі архівні заклади знаходяться під таким міністерством.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Але архіви, які стосуються літератури, мистецтва, кінофото і аудіоспадщини – всі знаходяться всюди під Міністерством культури. Це точно. Це точно.

НИЩУК Є.М. У нас архів телекіно є в Центрі Довженка, це при нас.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Але це теж розірвана історія. Чомусь частина зберігається там, частина зберігається там.

БАРАНОВА Т.І. Ну, а у нас ще є електронний архів. Тоді його треба під електронне урядування, якщо за такою логікою йти, розумієте? Тоді ми взагалі все отак візьмемо порозкидаємо.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. От я вам скажу зараз як керівнику архівної служби. Якщо ви візьмете європейську країну, то все, що є в такому архіві, як архів Пшеничного, має бути відцифровано і в вільному доступі викладено на спеціальних сайтах в технічній якості. Тому що, справді, якщо люди хочуть придбати, вони мають через цей сайт змогу запитати у правовласника, якщо такий є, або замовити в архіві, якщо там термін зберігання минув. Але до всього цього має бути нормальний доступ і все це має бути організовано, і все це є культурними цінностями, розумієте?

БАРАНОВА Т.І. Я це дуже добре розумію. Я знаю, що такого архіву майже ніде немає, як є у нас, кінофотоархів.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Тому що це не архіви, це інакше називається.

БАРАНОВА Т.І. А у нас це називається як архів. І він існує вже багато десятиліть.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дивіться, це в кожній європейській країні таке є. От в тій же там Польщі і національна кіноматека, і є спеціальний інститут телеаудіоматеріалів. Це не просто він є, а він побудований з нуля під землею, де зберігається відповідна температура, де є носії цифрові і магнітні. Нам таке і не снилося. Так що це зберігають всі країни, і це є всюди. Просто це є частина культурного здобутку, який має бути якимось чином в цьому культурному просторі присутній. І коли ми бачимо просто, що відбувається зараз з цим архівом в Софії, ну, ми бачимо, що, на жаль (бо ми переживаємо за культурні цінності), Міністерство юстиції не так за це переживає, тому що воно має інше завдання. І правильно, це завдання Міністерство культури має виконувати.

БАРАНОВА Т.І. Ну, скажімо, це передавали колись у відання Мін'юсту. І як це відбувалося в ті роки, тому що це вже давно було відносно, тільки можна здогадуватись.

ЄЛЕНСЬКИЙ В.Є. В 2011 році.

БАРАНОВА Т.І. Ну, це вже давно було, це не позавчора і не вчора. І, разом з тим, так, дійсно, була якась конфліктна ситуація з Міністерством культури. Не захотіли бути під Міністерством культури. Лавринович сказав: "Давайте я забираю до Мін'юсту". Так перейшло...

ІЗ ЗАЛУ. А, то в ті часи.

БАРАНОВА Т.І. Так, і в 2011 році дійсно перейшли до Мін'юсту. А до того ще, до Мінкульту, це ще було пряме підпорядкування Кабінету Міністрів. Це був комітет такий, називався Держкомітет. Тому тут треба думати про те, що да, ми післязавтра зберемо таку нараду, будемо про це говорити, буде Мін'юст. І ініціював саме Мін'юст сьогодні таку нараду.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. У нас іще одна проблема, тут є представник Держтелерадіо, це з Книжковою палатою. З виділенням коштів на Книжкову палату, з тим, щоб Книжкова палата якимось чином теж потрапила в єдиний культурний простір, поза яким вона, на жаль, знаходиться. Є така проблема? Ви були взагалі в Книжковій палаті? Ви поїдьте, подивіться.

Тут всі працюють на стику: і Міністерство інформації, і Держархів, і Міністерство культури. Тому що Книжкова палата – це унікальні величезні приміщення. Скільки там поверхів, 11 чи скільки?

ЧЕРВАК Б.О. Там не 11. Там, здається, 6.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ні, ні, там щось 11.

ІЗ ЗАЛУ. Я знаю, що це найбільший взагалі архів за обсягом.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Там недобудована одна частина, одна добудована. На жаль, немає коштів на вентиляцію. От уявіть собі, всі книжки України і газети, і плакати, починаючи від 1918 року, по одному примірнику туди надсилали. І все це зберігається. Тобто це реально і унікальний архів, і унікальне сховище. Його перевезли, і так якось дивно сталося, що воно навіть під час Другої Світової війни не постраждало і знаходилося в Харкові, і лише не так давно було перевезено, десь в 1990-ті роки, здається, до Києва. На

метро Лівобережній стоїть два величезних будинки, один теж недобудований.

СЛЕНСЬКИЙ В.Є. Я там з виборцями зустрічався, між іншим.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Добре, колеги. Ми послухали.

Моя пропозиція буде – взяти звіт до відома. Завтра, коли у нас буде кворум, ми його проголосуємо.

НИЩУК Є.М. Я по звіту. По-перше, ми вже один раз зустрічалися, де ми говорили по всіх наших пунктах, з деякими ми зіткнулися, які стосуються директоратів, два директорати у нас є. Надалі практика показала: наскільки вони є, як би, доцільними, це почало обговорюватися. Тобто я ділюся з того, що воно, знаєте, на ходу ти проходиш якісь речі і розумієш, чи надалі воно потрібно, як і з багатьма іншими ситуаціями.

Тут немає пані Ірини, а хотілось би якраз, можливо, й два слова сказати про ситуацію з конкурсними відборами і з цією контрактною системою.

СЛЕНСЬКИЙ В.Є. А це нас теж стосується?

НИЩУК Є.М. Так, це вас теж стосується. Просто, ну, знаєте, як кажуть, якщо говорити відверто, то ця система себе не повністю виправдовує. От у нас є, ми послуговуємося тим, що ми по головним напрямкам створили координаційні ради, експертні ради, так? Музейного середовища, театрального середовища, сучасного мистецтва, циркової галузі, і люди, які в цьому варяться. То 2-3 претенденти, у яких завершується контракт, наприклад, в якомусь там цирку, то чого я їх маю вести до музейників або створювати конкурсну комісію з музейників в тій царині, так? А вони так потрапляють. І чому трьох кандидатів чи двох, чи одного не

заслухає ця експертна рада і рекомендаційно до моєї відповідальності не скаже?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Чекайте! От я готовий на все це, що ви кажете, подати законопроект. Дайте проект, я готовий як депутат його підписати. Не питання. Напишіть.

НИЩУК Є.М. Тому що законотворці думали: а раптом зміниться вся ситуація. Дивіться, зараз ситуація опери, просто щоб було простіше. Оперний театр, Національна опера України. Можливо, щось би хотів змінити. Колектив – тисяча з чимось людей. Театр Франка, де пішли на ту ситуацію, коли таємно зробили опитування, бо хотіли, щоб колектив саме визначився. Колектив - 600 чоловік. З них 150 – творчі одиниці, інші – технічний склад. 120 таємно голосує за Богдановича, 300 з чимось пожежників і техніків, їм байдуже, хто такий Богданович і хто такий творець, вони голосують природно за Захаревича. Відповідно трійка вся голосує від колективу, бо так от стала більшість, за нього. Я гіпотетично не маю права нічого змінити, бо я йду проти колективу тоді. Громадських організацій зазвичай колишні директори, діючі накидають. Нічого ми не поміняємо. Нічого.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дивіться, питання до вас ставлю. Ми завтра розглядаємо в першому читанні законопроект колеги Подоляк про зміни до контрактної форми. Деякі пункти, з якими я не погоджуюся, наприклад те, що заборонено об'єднувати позицію...

НИЩУК Є.М. По великих колективах це справді негативно.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Що негативно?

НИЩУК Є.М. Що забрали цю можливість. Було би добре, коли великий колектив в тисячу з чимось, де є творча стратегія і де є господарчо-фінансова...

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Почекайте! Там крайність, там написано – заборонено об'єднувати.

СЛЕНСЬКИЙ В.Є. Так, роз'єднати.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Що роз'єднати?

СЛЕНСЬКИЙ В.Є. Оці дві...

НИЩУК Є.М. Ні, навпаки, там з'єднана.

ІЗ ЗАЛУ. Зараз з'єднана. Хочуть прибрати.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Пропонується роз'єднати. Такі люди, які зробили успішні театри, як Струтинський, Держипільський, Жирков – всі видатні режисери – категорично проти цього законопроекту.

НИЩУК Є.М. Так, я знаю.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Тому що вони кажуть, що для них це кінець їхніх театрів. От я вам розказую.

ЛЕСЮК Я.В. Можна з цього?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Почекайте, я, з вашого дозволу, завершу.

Тому, мабуть, десь має бути можливість і першого, і другого. Але не можна повністю забороняти, і це має бути на визначення міністерства. Якщо міністр вважає, що структурно треба там об'єднати посади, там може бути об'єднана посада.

Друге. Коли ми говоримо про голосування колективів, очевидно, ми все ж таки цінуємо театри як творчі одиниці. Тому має творча частина трупи брати участь в цьому голосуванні, а не, при всій повазі, пожежники й усі інші. І це теж можемо прописати в законі.

У мене питання таке. Скажіть, ми можемо на другому читанні ці правки внести в цей закон?

КРАЙНЯК Ю.О. Це законотворчий процес, можемо.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Просто питання в чому? Закон, який поданий, з одної сторони міністерством підтримується, бо там є багато позитивних речей. З іншої сторони, там є це. Потім там є ще один, з моєї точки зору, абсурдний пункт, що не можна більш ніж два терміни бути на посаді творчого... *(Шум у залі)*

ІЗ ЗАЛУ. Так це прибираємо!

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Це абсурд.

ІЗ ЗАЛУ. Це треба прибрати.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Так само, як прибрати заборону об'єднання. Тому що це теж абсурд. Тому що якщо є успішні колективи з об'єднаним керівником, нащо штучно їм забороняти це робити?

ІЗ ЗАЛУ. Абсолютно вірно.

НИЩУК Є.М. Особливо в менших колективах. Всі, що ви назвали, успішні, вони менші колективи.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Так. Це я тільки назвав одиниці, а таких є набагато більше.

НИЩУК Є.М. Так, так, звичайно.

СЛЕНСЬКИЙ В.Є. У нас йшлося, коли ми обговорювали Закон цей про конкурси, про те, що це недоречна норма про два терміни, особливо, скажімо, десь в провінції, де людині нема куди потім іти і так далі.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ну, ми завтра маємо за це голосувати.

ЛЕСЮК Я.В. Можна якраз з приводу цього?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дивіться, іде Ірина Ігорівна, ми можемо її дочекатися. Вона мені написала, що вона йде. Дочекаємося?

ЛЕСЮК Я.В. Давайте дочекаємося.

Я якраз з приводу цього. Шановні панове, театр продукує не пожежу, не гасіння пожежі, а продукує вистави, умовно кажучи, чи оперу, чи балет і так далі. Поки ми не зрозуміємо одне, що може бути тільки дві речі – об'єднана чи необ'єднана, вона може бути об'єднана або необ'єднана при умові: є тільки один керівник творчий. А він може заступника мати в якихось сферах інших (по пожежі, по фінансах).

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Це зараз так і є.

ЛЕСЮК Я.В. А розділення, упаси Боже, цього не має бути.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Це зараз так і є. А Ірина Ігорівна пропонує в законопроекті...

ЛЕСЮК Я.В. Не може це бути.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ми завтра це голосуємо.

СЛЕНСЬКИЙ В.Є. Так як ми робимо?

ЛЕСЮК Я.В. Ми проти цього категорично.

СЛЕНСЬКИЙ В.Є. Яка у нас на завтра установка? Ми в першому читанні підтримуємо?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Чекайте! Питання в чому? Ми чекаємо Ірину Ігорівну. Юра, скажіть нам, будь ласка, якщо ми підтримаємо в першому читанні, ми зможемо ці правки внести на друге, про які ми говоримо?

КРАЙНЯК Ю.О. Після того, як вони будуть сформульовані, на 95 відсотків, що так.

ГАНДЗЮК І.Б. Роз'єднати посади, прибрати норму стосовно обмеження строку.

КРАЙНЯК Ю.О. Це сто процентів можна.

ГАНДЗЮК І.Б. До процедури обрання там делегування, там теж є норми, які вносять зміни. Тому, в принципі, ці норми ми теж можемо відкоригувати.

НИЩУК Є.М. Це буде найоптимальніше.

ЛЕСЮК Я.В. А мені здається, трошки не так. Якщо це буде докладатися, ми залишимо в першому читанні, як воно є, а рекомендує комітет залу зробити такі-то зміни.

ГАНДЗЮК І.Б. Це по Регламенту процедура другого читання.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Це поправки на друге читання. Але якщо ми завтра до нього дійдемо і проголосуємо, давайте поправки, які зайдуть від депутатів, там 14 днів у нас, беріть цей проект вже зараз і давайте до нього поправки. Ми готові їх вносити.

ЛЕСЮК Я.В. Я до цього хотів би спитати. Я вчора читав статтю, здається, Марусика, там у вас, виявляється, є такі структури, як директори в міністерстві.

НИЩУК Є.М. Так.

ЛЕСЮК Я.В. І директорат з приводу панування державної мови.

НИЩУК Є.М. Так, так.

ЛЕСЮК Я.В. Ну слухайте, ну це вже щось таке... Ну як це директорат? Ви не могли якось по-людськи назвати?

НИЩУК Є.М. Це європейська норма.

ФОМЕНКО С.В. Це реформування уряду.

ЛЕСЮК Я.В. Директорат? Давайте ми підкомітети назвемо директоратами.

ФОМЕНКО С.В. Так це ж реформа уряду.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дивіться, це не міністерство вирішує. Це до Президента, будь ласка, поставте питання, який ініціював цю реформу. У вас є змога така.

ЛЕСЮК Я.В. Директорат?

НИЩУК Є.М. Да. Я ж почав розмову з того, що те, що ми пройшли випробування, себе не зовсім виправдовує. Я ж почав з цього.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Добре. Колеги, ми чекаємо Ірину Ігорівну. Вона пише, що вже йде.

Які у вас ще є питання до міністра чи ще когось. Поки ми чекаємо, у нас є змога поспілкуватися між собою, що, в принципі, теж позитивно. Хтось хоче якісь питання поставити?

ЛЕВАДА М.Є. А можна по звіту одне питання?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Будь ласка.

ЛЕВАДА М.Є. Нам цілий минулий рік обіцяли рік відновлення культурної спадщини. А у звіті ми це не побачили.

НИЩУК Є.М. Ми насправді все, що від нас, і дякуючи вам в тому числі, Максим Євгенович, ми насправді підготували всю базу. Тому що ви всі знаєте, що оголошений рік в Європі роком культурної спадщини. Відповідно тут, на комітеті, ми проходили підготовчу всю роботу по підготовці самого закону. Він пройшов Кабмін, він пройшов комітет, він пройшов наш комітет тут, він є на підписі Президента України.

Я декілька разів мав звернення і до Ростислава Миколайовича Павленка, і до пана Рубана, які як би курують ситуацію гуманітарного блоку, і до Марини Анатоліївни. Останнє, що у мене зараз буде останнім таким аргументом, це те, що ви мені якщо скажете, коли планується оце парламентське слухання...

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. 18 квітня.

НИЩУК Є.М. 18 квітня. То зараз, грубо кажучи, у нас буде ще таким додатковим аргументом, що перед парламентськими слуханнями справді буде підстава, якщо хтось не дасть на підпис Президенту України цей указ. Тому це хороша історія, коли ми зможемо зараз все ж таки всі там служби підтиснути, щоб до парламентських слухань все ж таки був і цей указ.

Він справді є важливим, бо нас спитали: а яка різниця. Воно-то ніби працює, бо по частині тих закладів, які у нашому підпорядкуванні, ми все одно послуговуємося роком європейської культурної спадщини, і ми цю роботу робимо. Не секрет, що підпис Президента України спонукав би більш активну роботу саме місцевого самоврядування. Бо вони зразу: "Гик!" –

значить, треба дати гроші, це для них підстава. Тому дійсно це важливо. Тому будемо сподіватися, що до кінця місяця цього ми це спрогресуємо.

Які у нас є ризики. Про хореографічне ми сказали.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Що у нас по Інституту книги? Ви щось вирішили?

ФОМЕНКО С.В. Ми передали порядок використання коштів Мінфіну, для того щоб гроші, передбачені Інституту книги за єдиною бюджетною програмою, ми могли використовувати за цими напрямками, які й були, скажімо, нами задекларовані. Це "Українська книга" (реалізація програми в іншому трошки вигляді, ніж це існує на сьогоднішній день), це закупівля для публічних бібліотек книжок і це промоція української літератури і підтримка тих заходів, які є важливими в цій сфері. Це як закордонні заходи...

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Так це же було.

ФОМЕНКО С.В. Цього не було зроблено попереднім керівництвом Інституту книги, тому оці всі речі, всі ці формулювання, погодження з міністерством, тобто вся ця технічна робота, вона зараз була зроблена виконувачем обов'язки директора для того, щоб все ж таки запусити цю роботу.

НИЩУК Є.М. Я в цьому руслі хотів би додати, бо я не знаю, як ми це будемо. У нас є зараз проблема, я сподіваюся, що до завтра, можливо, вирішиться: у нас Мінфін дуже серйозно почистив програму 1170.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Це яка програма? Це заходи?

ФОМЕНКО С.В. Це не тільки заходи, це вся, в принципі, діяльність Міністерства культури. Це і реставрація, і спадщина, і повернення культурних цінностей, і участь в міжнародних заходах, і підтримка заходів, де міністерство є засновником.

НИЩУК Є.М. Чому я в руслі Інституту книги кажу це? Бо є ситуація, про яку ми говорили. У нас є доручення, доручення довідати чи перевидати Грушевського, книгу Голодомору і ще ціла низка доручень. Тобто нам треба зрозуміти, чи ми це зробимо через Інститут книги, чи ми зробимо програму 1170.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ну, Грушевського можете спокійно... Але ви його не довидасте, там же ж підготовка, це ж довга робота. Там якась частина фінансування на цей рік, щоб далі вони почали готувати.

НИЩУК Є.М. Да, да, ми це сприймаємо як доручення. І це не обговорюється.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Будь ласка.

ЯСИНСЬКИЙ С.Є. Ці доручення довидання якихось видань ми можемо зробити в рамках програми "Українська книга". Там немає проблем.

Ми написали на комітет листа, і я надіюся, що народні депутати подивляться цього листа, там дуже стило хронологічно викладено проблемні питання, які є, яким шляхом ми пішли і на що ми сподіваємося. Якщо коротко, наш профільний закон, відповідно на виконання цього профільного закону є постанова діюча Кабінету Міністрів про порядок використання коштів, закладених в державному бюджеті, відповідно паспорт бюджетної програми, кошторис. Якщо йти по букві закону і по порядку використання

коштів, як є на сьогодні, ми можемо витратити ту всю строку, яка передбачена для головного розпорядника (суму всі знають) лише на три програми: це видання української книжки, це цифрова бібліотека і це поповнення бібліотечного фонду.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. А що таке, скажіть будь ласка, цифрова бібліотека?

ЯСИНСЬКИЙ С.Є. Ви частково сьогодні зупинилися на цьому питанні. Як ми це вбачаємо? Ми вбачаємо наступним чином. Є проект наш розроблений, можемо показати, надати. Але він в процесі обговорення. Вбачаємо створення інформаційного інтернет-ресурсу, тобто сайту, але це спеціалізований має бути сайт з відповідними технічними умовами і таке інше, таке інше. Після цього передбачається організація, установа, яка має відповідне технічне забезпечення, буде здійснювати копіювання друкованих носіїв, так би мовити, послуги надавати по скануванню, уклавши договори з бібліотеками. Ці скановані копії будуть саме тим поповненням інформаційним цього сайту. Доступ до сайту буде відповідно безкоштовним з будь-якої точки, і власником цього сайту виступатиме держава в особі Інституту книги.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. А що робити з каталогізацією? Ви не думали частину грошей витратити на те, щоб зробити цей єдиний каталог?

ЛЕВКОВА А. Міжвидавничий каталог для бібліотек, так?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Міжвидавничий само собою, а я маю на увазі для самих бібліотек. Тобто вони всі користуються різними програмами, ми не

знаємо, де і яка книжка. Просто зробити аудит книжкового фонду українського.

ЛЕВКОВА А. Того, що видається, новинок?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Всього, що є в бібліотеках. Хтось записує на папірцях картотеку, хтось в російських програмах й інших.

ЛЕВКОВА А. Це треба уніфікувати.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. От дивіться, ми закупаємо книжки до бібліотек, не уявляючи, що в цих бібліотеках є. Розумієте?

ЛЕВКОВА А. Так.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Тобто це теж такий абсурд трошки. Тому що, поперше, частина бібліотек все одно сама купує, і бібліотеки кажуть, між іншим, що коли вони самі купують, для них це найефективніше. Але інша справа, що ми маємо, може, якісь книжки, які треба роздати, але треба ж знати, що у них є.

ЯСИНСЬКИЙ С.Є. Микола Леонідович, це можна розглядати дуже вузько, так би мовити, що стосується поповнення бібліотечного фонду, передувавши їм дослідження якогось ринку.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Те саме стосується і архівів, між іншим, те саме стосується музеїв. Так як ми не маємо атрибуції всіх картин, які у нас є в музеях, і опису, що і в якому музеї, тому що навіть директори музеїв бояться це писати. Бо їм краще, щоб не писати, бо раптом можуть щось забрати.

От ми витрачаємо кожен рік гроші на закупівлю книжок для бібліотек, не уявляючи, що у них вже є.

ЛЕВКОВА А. Сто процентів. І йшлося про те, що взагалі бібліотечна система потребує реформи і в перспективі вона мала би перейти на те, щоб були субвенції бібліотекам, наприклад на обласному рівні, і щоб вони закуповували самі собі. Але при цьому має бути міжвидавничий каталог, який би давав їм інформацію про те, що є. Для цього потрібен і міжвидавничий каталог, який би давав інформацію про те, що виходить в кожному видавництві. Для цього потрібна каталогізація взагалі всього, що є по бібліотеках, але потрібна так само й освіта бібліотекарів, і технічне забезпечення. Ми про різні речі говоримо?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Все, що ви кажете, потрібно. Я з цим не сперечаюся. Але є завжди перший крок. В Польщі вони свою програму написали для бібліотек, вона одна. У нас користувалися російською. Хто пам'ятає, як вона називається? Мені з голови вилетіло. Може, хтось пам'ятає? І ці програми в бібліотеках не з'єднані між собою.

ЛЕВКОВА А. Так.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Поставте все у єдиний сервер, купіть єдину програму, вони вміють це робити. Бібліотекарі вміють це робити, вони все одно в електронній формі це все роблять, вони це перенесуть, щоб ви набрали автора, і у вас є цей автор автоматично, скільки в Україні він де є присутній.

ЛЕВКОВА А. Ну так, це інше завдання, це поза цифровою бібліотекою.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Але це номер один. Бо як ми купуємо книжки, ви знаєте.

Ірина Ігорівна, дякуємо, що ви прийшли до нас.

ПОДОЛЯК І.І. Вибачте.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Моя думка, пане міністре, от якби я працював у виконавчій владі чи в Інституті книжки, ну, по-перше, на нас всі бібліотекарі будуть молитися.

ЛЕВКОВА А. Це потрібна справа. Чи це має робити Інститут книги? Оце питання. Якщо так, то потрібно вирішити, яким чином це зробити, яким чином перевести всіх на одну систему.

ЯСИНСЬКИЙ С.Є. Ну завтра у нас зустріч, до речі, з бібліотекарями.

ЛЕВКОВА А. Да, до речі, у нас завтра зустріч з бібліотекарями.

Ми думали про це, але згідно з тим порядком використання коштів, згідно з тими завданнями, які є, я не знаю, куди ми втиснули б це.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Можна все змінити. Просто коли я сидів на відборі книжок для бібліотек, сидять бібліотекарі і якісь псевдоінтелектуали, до яких нас з колегою Єленським причислили. *(Шум у залі)* І голосують. Книжка видавництва такого-то "Пригоди Петрика". Ці "Пригоди Петрика", може, видавалися вже 30 років тому, але гарна книжка така, давайте купимо всім "Пригоди Петрика". Треба вони, не треба вони.

ЛЕСЮК Я.В. Ну, бібліотекарі говорять, що у них черга стоїть за "Петриком".

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Але це не всі бібліотеки. Це сидять три бібліотекарі з відповідно там старої школи, які зовсім інакше підходять, ніж там інтелектуали чи видавці, кожен своїм керується. І нібито все прозоро. Але ми зрозуміємо, що потрібно купити, коли ми побачимо... Ми вважаємо, що має бути там хто? Грушевський, Жадан і Забужко? А скільки їх в бібліотеках? Може, вони ними завалені. Може, їх взагалі немає. Може, ми побачимо, що Забужко є в трьох бібліотеках, а натомість є книжки, які списати потрібно, які давно вже застарілі і за терміном, і за ідеологією, і за всім іншим.

СЛЕНСЬКИЙ В.Є. Вони ще на ціну дивляться.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Тобто це і є спосіб управління читанням і спосіб популяризації читанням, бо ми зрозуміємо, що де є.

ЛЕВКОВА А. Ну, з 12 березня ми маємо зустрітися з "Бібліотечною країною", в яких є напрацювання щодо реформи, як би це мало виглядати. Я думаю, що це треба в контексті тому розглядати, в комплексному. Але ймовірно цю реформу потрібно починати з цього процесу.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Розумієте, це найпростіше. Буде реформа, не буде, поставте, як в кожній країні, єдиний каталог, всі користуються, вони можуть обмінюватися. Це все дуже просто, тут не треба щось накручувати. Це є в кожній європейській країні. Або свій, або є французький такий, можна купити чужий, можна дати комусь гроші, написати свій.

ЛЕВКОВА А. Ну, частина бібліотек у нас американською системою користується.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Більшість російською.

ЛЕВКОВА А. Я знаю, що в "Ярослава Мудрого" російською.

ПОРО В. Владислав Піоро. Важливе уточнення.

Ви говорите про правильні речі, але дуже застерігаю: не кажіть про закупівлю програм. Програма – інструментарій. Дивіться глибше. Бібліотеки у нас сьогодні в Україні, якщо брати взагалі сферу культури, вони, як не дивно, найпрогресивніші вже років з 20. Вони користуються єдиним стандартом метаданих родини MARC. Весь світ користується системою MARC як стандарт метаданих. UNIMARC, MARCWAIC... і так далі, і так далі. В Україні чи не єдині з музеями, з архівами, з іншими старими, які передбачають облік рухомої і нерухомої спадщини, в Україні єдиний стандарт саме метаданих, який працює, це у бібліотек. Це важливо.

І коли ми говоримо про програмне забезпечення, воно просто мусить відповідати певному стандарту метаданих.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Послухайте, ще раз кажу.

ПОРО В. І насправді програмного забезпечення бібліотечного є чимало. Так, є російський ІРБІС, так, є американські системи...

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. У більшості їх ІРБІС, по-моєму.

ПОРО В. Але не закликайте і не ставте в будь-якому разі закупівлю єдиного програмного забезпечення. Краще унормуйте використання, тому що цей стандарт метаданих сьогодні є стандартом де-факто, він не врегульований, наскільки мені відомо.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Послухайте! Я про те, що ви зараз розказуєте, про те, що в частини стоїть ІРБІС, я розумію. Про те, що у нас немає єдиної каталогізації, єдиного розуміння, що в бібліотеках є, я розумію. Я ні до чого не закликаю. І навіть якби я закликав і з прапором ходив, це не має жодного впливу на органи виконавчої влади, які повинні зробити так, і це їхнє завдання, щоб ми собі уявляли наш бібліотечний фонд.

І якщо ви зайдете в бібліотеку міста Канева, де я неодноразово проводив зустрічі з бібліотекарями, то слово "метадані" ця бібліотека навіть не знає.

ПОРО В. Знає. Це неадекватне сприйняття ситуації бібліотекарів. Знає.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Добре! Домовились.

ПОРО В. ...знає, про що йдеться.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дозвольте мені неадекватно сприймати ситуацію, це моє право. От я вам розказую, що коли ви зайдете в бібліотеку міста Канів чи в бібліотеку міста Миколаїв, чи в бібліотеку міста Львів, то дуже багато людей цих понять не має. Що таке ІРБІС частина з них знає, дуже маленька. Ніхто книжки в нас систематизовано не рахує і не знає, де вони є. Має бути єдина система, ще раз кажу, чи написана в Україні (так як ІРБІС написаний в Росії), чи закуплена, чи якийсь інший спосіб, чи це буде декілька систем, які будуть об'єднані в одну, мені це все одно. Але ви маєте уявляти собі про наш книжковий фонд. От те, що я хотів сказати. Дякую.

У нас є пані Ірина. Пані Ірина.

ПОДОЛЯК І.І. По-перше, я хотіла перепроситися за те, що я так фатально запізнилася, перепрошую.

Я тільки хотіла сказати, мені помічниця моя сказала, що ви вчоргове обговорювали на комітеті зміни до Закону про конкурсну систему і що сьогодні позиція Міністерства культури кардинально помінялася від тієї, яка була в вересні місяці.

ФОМЕНКО С.В. Ні.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Почекайте! Ви запізнилися. Ми обговорювали...

ПОДОЛЯК І.І. Я перепрошую...

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Можна закінчу?

ПОДОЛЯК І.І. Я ж в цивілізований культурний спосіб...

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ну, в цивілізований культурний спосіб ви не ставите питання, ви стверджуєте про те, чого не було.

ПОДОЛЯК І.І. Я ставлю питання. Прошу спокійніше.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Яке ви питання ставили?

ПОДОЛЯК І.І. Я зрозуміла, що помінялася позиція міністерства.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Хто вам про це сказав?

ПОДОЛЯК І.І. Знак питання я поставила.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ви хотіли запитати, чи помінялася позиція?

ПОДОЛЯК І.І. Так.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Запитали. Не помінялася. Крапка. Ідемо далі. Добре? На перше читання ми погодилися, що ми підтримуємо цей законопроект і обговорили, оскільки багато не влаштовує, які поправки Міністерство культури зможе ініціювати, надати вам і мені, й іншим депутатам комітету, оскільки у Міністерства культури зараз з'явилися певні проблеми, як через поправки до другого читання вони їх подадуть, і ми будемо їх потім обговорювати, щоб зараз не займали час.

ПОДОЛЯК І.І. Ми обговорювали цей законопроект у вересні, було рішення комітету прийняти саме таке, що він тільки в першому читанні приймається і до другого опрацьовується.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ми так і кажемо. Просто проговорили ще раз ті проблеми, які існують.

ФОМЕНКО С.В. Ми його підтримуємо.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. І ми домовилися, що ми його підтримуємо в першому читанні.

НИЩУК Є.М. Ми якраз запитали, чи можна щось додати перед другим читанням з огляду навіть на останній приклад, яким ми можемо поділитися, з чим на практиці ми зіткнулися. Бо ще в вересні з великими колективами ми не проводили, з великими, я маю на увазі, які практично

тисячники, і от реальна історія, коли голосує театр Франка, наприклад, і творчий колектив складається десь приблизно зі 180 чоловік і 150 з них спрогресували ту ситуацію, і ми дали можливість це зробити, таємне голосування.

ФОМЕНКО С.В. Тобто сигнальне.

НИЩУК Є.М. Ще не пройшов наш закон, хоч там передбачається це, це непогана історія. Але практика показала, що і це, на жаль, нічого не змінить. Знаєте чому? Тому що 180 чоловік – творчий колектив, 150 з них голосує за когось гіпотетично іншого, а 300-400 пожежників, монтувальників, їм байдуже на творчість в цьому приміщенні, вони голосують за попереднього директора. І що ти зробиш? Нічого ти не зробиш.

Я до того, щоб ми напрацювали, я це на пораду. Або так само тисяча чоловік збирається в Національній опері. І за кого вони голосують? Дзвонить Карабиць, який би був зацікавлений піти на художнього керівника, і він ніякого шансу не має. Правда.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ну, це те, що ми обговорювали як варіант, щоб голосували все-таки творчі працівники, а не пожежники.

НИЩУК Є.М. Я погоджуюсь, що менші колективи, молодий театр, оперета, франківський, будь-який інший (успішні театри), дійсно, не треба їм розбивати цю всю ситуацію. Вони є успішними, хай би собі й були. Але такі машини, де є одна справа стратегії творчої і друга справа - тисячу підприємств за рік утримувати господарчо-фінансово...

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ну, я як противник конкурсів, послідовний і системний, вважаю, що міністр має призначати в "машинах" керівника і

нести політичну відповідальність за це призначення. А оскільки у нас інша система, то ми маємо зробити поправками так, щоб ця система конкурсів ефективно працювала, ми про це домовились.

Колеги, Ірина Ігорівна! Якщо ви не проти, пропонується взяти до відома звіт Кабінету Міністрів. Просто взяти до відома. Він є розданий. Хто за цю пропозицію, прошу голосувати. Дякую. Рішення прийнято.

Наступне питання. У нас його просили перенести. Ми хотіли обговорити питання "Українського інституту", тому що це нібито МЗС фінансує, але нічого з тим не відбувається, а що відбувається ми не знаємо. Може, щось відбувається. Але теж на прохання Комітету в закордонних справах ми підняли це питання. І всюди такі інституції фінансуються на пограниччі двох відомств – Міністерства культури і Міністерства закордонних справ. Тому ми мали це обговорити сьогодні, але нам надіслали листа, що, на жаль, в Міністерстві закордонних справ всі вони такі зайняті, що вони не можуть до нас сьогодні прийти. Тому пропонується питання перенести.

Наступне питання. Ви знаєте, що винесено на завтра і буде голосуватися законопроект, який стосується авторського права. Наш комітет там є другим. Оскільки завтра це буде голосуватися, хочу проінформувати вас, що є дуже велике прохання наших американських партнерів його підтримати. Я аж не звик, настільки велике прохання. При тому, що сам законопроект поданий і затверджений відповідним Комітетом з освіти, з моєї точки зору, недолугий, який повністю монополізує збори з авторського права під Організацію колективного управління, і ці монополісти жодним чином не контролюються, як інші монополісти у нас в країні. І є величезна кількість теж багатьох проблем, з цим пов'язаних. І він не узгоджується з Директивою ЄС 2014/26 від 26 лютого 2016 року, тому що не допускає управління через незалежних керуючих. І є ціла низка інших причин, через які воно не узгоджується.

Тому, оскільки наш комітет тут другий, комітет там той затвердив, на жаль...

ПОДОЛЯК І.І. "Там той" – це який?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Співаковського, по освіті.

Рекомендував все ж таки голосувати, але з певними поправками. Ці поправки вносили колеги Сюмар, Іонова і Кондратюк. Я доєднуюся до цих поправок. І він має бути зачитаний з тим, що ці поправки мають бути враховані в другому читанні. Якщо ці поправки будуть враховані під час другого читання, то закон зможе відповідати цій директиві.

Тому я просив би, якщо ви не проти, наш комітет тут другий, підтримати цей законопроект з тими поправками, які вже є, Співаковським підписані, це в рішенні їх комітету, тобто підтримати законопроект і рішення комітету про підтримку цього законопроекту.

ПОДОЛЯК І.І. Я хочу уточнити: це той законопроект, де управління, грубо кажучи, авторськими правами дається цій асоціації Костюка?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ні. Навпаки, її вже ліквідували, її немає.

ПОДОЛЯК І.І. Тобто ці ОКУ включно з тими, які були.

КРАЙНЯК Ю.О. Ще не ліквідували, там є перехідний період. Виходить, що зараз по цьому законопроекті, який пропонується, буде зменшена кількість ОКУ, по суті одна ОКУ на один вид діяльності. Ну там проблема навіть не в тому, що їх зменшиться, а в тому, що за ними фактично ніякого нагляду немає.

ФОМЕНКО С.В. Можна? Якщо дозволите. Хоча цей законопроект є урядовий, ми свою окрему точку зору з цього законопроекту висловлювали листом, який направляли на Комітет з питань освіти і науки і проводили консультації з Міністерством економічного розвитку, тому що ми виступаємо проти багатьох речей і положень, які вводить цей законопроект, зокрема це монополізація. Він не пройшов погодження з Антимонопольним комітетом. Там йде монополізація авторських прав при тому, що одна і та ж сама структура, яка є репрезентативною на ринку, вона через 6 місяців заміняє всі існуючі і потім вона має право в різних сферах представляти авторське право.

КРАЙНІЯК Ю.О. І вона фактично диктує умови ринку.

ФОМЕНКО С.В. Так. Тобто колізія в тому, що спочатку говориться, що одна організація, умовно кажучи, за одним напрямом – за сферою авторських прав, а потім це звужується, що взагалі одна організація, яка має дуже широкі повноваження, вона не контрольована ніким, вона абсолютно не підзвітна. І ми вважаємо, що це, скажімо, для наших митців дуже небезпечно. Ми листом свою позицію виказували, окремою думкою міністерства, як таку, що ми не підтримуємо.

ПОДОЛЯК І.І. Ви обговорювали це з деякими хоч представниками ринку?

ФОМЕНКО С.В. Так, ми обговорювали це з митцями, в тому числі з тими, що володіють своїми авторськими правами. І цей законопроект з голосу вносився на урядове голосування. Ми обговорювали це з Міністерством економічного розвитку і обговорювали з Комітетом з питань освіти і науки.

ПОДОЛЯК І.І. Мене, власне, цікавить: це і виконавці, і автори? Мається на увазі...

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Це тільки про музику мова йде. Мова йде лише про музику.

ФОМЕНКО С.В. Ні, ми говоримо в своїй частині.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Але цей законопроект лише про музику. Він не стосується аудіовізуальних творів, він стосується лише музики, що теж з нашої точки зору трошки абсурдно.

ФОМЕНКО С.В. Ну, там є певні колізії. Такий законопроект, скажімо, в 2015 році був зареєстрований під тією самою назвою Рибчинським (народним депутатом).

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Женя хотів теж інакше. Це не тягне Женя. Я вам скажу, хто тягне. Ну, достатньо мені було виступити на фракції, що я це не підтримую, як до мене почали телефонувати люди з різних країн. Цей закон захищає великі американські корпорації, він не захищає або дуже слабо захищає українських авторів і виконавців, гарантії яких в отриманні доходів дуже малі. Натомість гарантії американських корпорацій, які поставляють сюди музику і права яких дійсно мають бути дотримані, ніхто ж цим не сперечається, він повністю захищає. Але наших не захищає.

ПОДОЛЯК І.І. Просто зіткнулися інтереси Американської торгово-промислової палати і Європейської спілки.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ні, не так. Тут питання не Палати.

ПОДОЛЯК І.І. Ну, не так, то і не так, Бог з ним.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Тут питання не Американської палати, а американського Держдепу й інших установ.

ПОДОЛЯК І.І. Ну, це проштовхувала Американська торгово-промислова палата.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Але пропонується, якщо Ірина Ігорівна, ви хочете, ми запропонуємо в цьому ж рішенні долучити до робочої групи підготовки до другого читання, от я хочу долучитись і вас можу долучити.

ПОДОЛЯК І.І. А мене прошу не долучати.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ви не хочете?

ПОДОЛЯК І.І. Я просто починала працювати над впорядкуванням цього 2,5 роки тому. Там стільки зацікавлених і з точки зору навіть наших українських виконавців топових. Наприклад, Саша Кольцова дотримується однієї (і група довкола неї впливових, поважних, нормальних) позиції і системи, інша група, там наприклад, Руслана й інші виконавці, теж не менш топові, Положинський або інші й їхні юристи, їхні агенти дотримуються іншої позиції, іншого підходу. Вони між собою не можуть домовитися, як це має бути. І тому я, попрацювавши трошки, я поговорила з Дмитром Гудзієм, поговорила ще з іншими, з представниками американців, європейців, і я подумала, що я не буду цим займатися.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Добре. Тоді я просив би, колеги, щоб ми підтримали рішення Комітету наших колег з питань освіти, який рекомендує зауваження до другого читання, які ось тут є перераховані, посилаючись на пропозиції Сюмар, Іонової і Кондратюк, я теж підтримую це, бо я був співавтором одного з альтернативних законопроектів, і включити мене як голову комітету до робочої групи з підготовки до другого читання.

СЛЕНСЬКИЙ В.Є. Так в першому читанні ми будемо з цими правками вже голосувати?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Так.

СЛЕНСЬКИЙ В.Є. Хорошо.

КРАЙНЯК Ю.О. Ні, вони ж підтримують у тій редакції, яка є. Але вони кажуть, що буде воно доопрацьовуватись із зауваженнями.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Але він має зачитати це все під час представлення законопроекту.

КРАЙНЯК Ю.О. Це просто план для комітету. Коли вони будуть готуватися до другого читання, вони мають це врахувати. Але це комітетська історія. А в якій редакції воно піде на голосування в Верховній Раді, в принципі, значення особливого немає.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дивіться, домовленість була така, що він має це зачитати під час голосування.

КРАЙНЯК Ю.О. Треба тоді, щоб він сказав, що вони голосують з урахуванням цих зауважень.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. От! Значить, тоді ми підтримуємо цей проект, якщо він голосуватиметься з урахуванням зауважень Комітету Співаковського, що є в протоколі рішення комітету. І просимо долучити до робочої групи мене як голову комітету.

Хто за таке рішення, колеги, прошу голосувати. Дякую. Хто проти? Утримався? (Подоляк І.І.) Дякую, рішення прийнято.

Так, це є. Що у нас ще? Ще коротко в "Різному". Про створення робочої групи з підготовки проведення парламентських слухань на тему: "Стан, проблеми та перспективи охорони культурної спадщини". Тут пропозиції до складу робочої групи додаються, вони є у вас. Члени робочої групи: Княжицький. Подоляк, Єленський, Матіос, Лесюк, Новинський, Колесніченко-Братунь, Бабенко, Галюк, Грабчак, Івасенко, Ревчук, Степаненко, Курочка.

ЛЕСЮК Я.В. Неплохая компания.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. І Тарута як керівник робочої групи. Це робоча група по проведенню парламентських слухань, які затверджені Постановою Верховної Ради з приводу культурної спадщини. Хто за таке рішення, прошу голосувати, колеги. Дякую, рішення прийнято.

Наступне. Про проведення засідання "круглого столу" спільно з Державним агентством з питань кіно на тему: "Дотримання квоти демонстрації національних фільмів суб'єктами кінематографії відповідно до положень Закону України "Про кінематографію" 21 березня 2018 року." Відповідно до розділу VI плану роботи комітету на період восьмої сесії Верховної Ради восьмого скликання. Ми пропонуємо провести такий

"круглий стіл" щодо квоти українських національних фільмів в кінотеатрах і на телебаченні. 21 березня.

ГАНДЗЮК І.Б. Пленарний тиждень, середа.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. USAID це підтримує. Хто за таке рішення, прошу голосувати. Дякую, рішення прийнято.

Наступне. Про звернення народного депутата Сольвара стосовно проведення виїзного засідання Комітету з питань культури і духовності до міста Фастова в порядку контролю за виконанням Постанови Верховної Ради України про відзначення пам'ятних дат і ювілеїв у 2018 році щодо підготовки та відзначення 100-річчя з Дня підписання передвступного Договору між Українською Народною Республікою та Західноукраїнською Народною Республікою 01.12.1918. У нас є лист, ми маємо відповіді.

Я не думаю, що ми маємо проводити, у нас дійсно є графік виїзних засідань, тому ми обговоримо реалізацію цих заходів.

Добре. Все? Колеги, дякую.